

Motion till riksdagen

1989/90:Sf13

av Sten-Ove Sundström och Åke Selberg (båda s)
med anledning av prop. 1989/90:62 om insatser för
aktiv rehabilitering och arbetslivsfondens
verksamhet, m.m.

Mot.
1989/90
Sf13–27

I propositionen föreslås bl. a. att den möjlighet som i dag finns att beviljas pension av enbart arbetsmarknadsskäl avskaffas. Bakgrunden till förslaget anges i propositionen vara dels risken för att de äldre arbetstagarnas anställningsskydd urholkas, dels att gällande regler kan innebära en press på dem att sluta i förtid.

Dessutom anses det nuvarande systemet strida mot arbetslinjen, att medge pension på grund av arbetslöshet i ett läge när det råder brist på arbetskraft. Vidare har möjligheten till förtidspensionering av arbetsmarknadsskäl i en del fall satts i system och använts som en del i företagets rationaliseringsarbete.

Det är naturligtvis inte acceptabelt att samhället genom försäkringssystemet skall betala företagets strukturförändringar.

De i propositionen föreslagna åtgärderna är bra i ett läge då stor efterfrågan på arbetskraft finns, och möjligheterna även för äldre arbetslösa att få ett nytt arbete i hemmregionen är stora. Då skall självfallet arbetslinjen främst provas. Ett sådant förhållande råder nu i främst storstadsregionerna men tyvärr inte i alla delar av landet.

Även om arbetslösheten minskat i hela landet, så är den fortfarande jämförelsevis hög i t.ex. skogslänen. Där kommer sannolikt även de äldre arbetslösa under överskådlig tid framöver att ha tillgång till en mycket begränsad arbetsmarknad.

Det är därför viktigt att huvudsyftet att komma till rätta med det s.k. missbruket av 58,3 års-pensioneringarna inte leder till en ökad utslagning av den äldre arbetskraften.

Även i fortsättningen måste arbetsmarknadsskäl kunna vara ett viktigt skäl i bedömningen om rätten till förtidspension. Det vill säga att stor hänsyn tas till möjligheterna att få arbete i närregionen.

Annars finns det en risk för att arbetslösa i 60-årsåldern kan tvingas att flytta långt från hemorten för att få arbete. En sådan social omställning kan innebära stora problem för dem som drabbas och är inte heller ett värdigt sätt att behandla äldre löntagare som slitit ett långt arbetsliv, ofta 40–45 år.

Det är inte heller rimligt att förvänta sig att arbetslösa i 60-årsåldern i någon större utsträckning skall gå någon längre arbetsmarknadsutbildning, när endast några få år återstår till den ordinarie pensionsåldern.

I de undantagsfall den arbetslöse så önskar eller då arbetsmarknaden i den egna närregionen lider brist på arbetskraft skall självfallet möjligheterna till utbildning och andra arbetsmarknadspolitiska lösningar prövas.

Mot. 1989/90
Sf13

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om förtidspensioneringen av äldre löntagare.

Stockholm den 11 januari 1990

Sten-Ove Sundström (s)

Åke Selberg (s)